

10 let od úmrtí doc. PhDr. Boleslava Bárty, CSc.

Pan docent byl vynikající klinický psycholog, přísný a náročný učitel katedry psychologie. Též tolerantní šéf Psychologické výchovné kliniky, milovník jihomoravského vína, velký bojovník za to, co považoval za správné. Také zapřísáhlý nekuřák. Přezdívali mu „moravský markrabě“ či „největší z Moravanů“. To přes jeho prostý původ i menší leč sporou postavu. Byl charismatickým reprezentantem moravských aktivit. Zemřel při jednání o státoprávním uspořádání v Budmericích u Bratislavy 31. května 1991. Dlužno dodat, že by se stávajícím vznikem krajů jistě nesouhlasil. V červnu 1991 měl až snad pompézní pohřeb. Pak nastalo ticho. Dnes by si zasloužil vzpomínku a objektivní zhodnocení svých snah i koncepcí týkajících se poradenství. Neměl ve všem pravdu, ale...

T. NOVÁK

Moje setkání s panem profesorem Podpěrou (7. 11. 1878 – 18. 1. 1954)

Poprvé jsem se setkala s jménem pana profesora jako terciánka, když mně rodiče koupili Klíč k úplné květeně Republiky československé. Tento klíč mně připravil hodně krásných chvil při určování rostlin v okolí Brna a Jičína, kam jsem s rodiči jezdila na prázdniny.

Moje druhé setkání s jménem pana profesora spadalo do vegetačního období roku 1942, kdy jsem našla zeleně kvetoucí kompozitu podobnou smetánce (rod *Taraxacum*). I vypravila jsem se s touto rostlinou na Kotlářskou 5, kde pan profesor bydlel. Otevřela mně jeho elegantně oděná choť, dr. Anna Podpěrová. Laskavě mě přijala a slíbila, že rostlinu předá panu profesorovi k určení. Byla jsem velmi zklamaná, když jsem se následujícího dne dověděla, že nejde o nový druh, jak jsem předpokládala, ale o fasciaci květního lůžka obyčejné smetánky *Taraxacum officinale*.

Mé třetí, tentokrát osobní setkání s panem profesorem spadalo do období, kdy jako septimánka jsem chodila načerno na přírodovědeckou fakultu, kde probíhala zkrácená výuka zahrnující látku ze čtyř semestrů (byla určená pro abiturienty z válečných let, kdy byly uzavřeny vysoké školy). Tentokrát jsem konečně uviděla pana profesora přímo, a to na exkurzi do Bílých Karpat, které se zúčastnil též pan profesor Ůlehla, pan řídící učitel Staněk a jiné významné osobnosti. Silným zážitkem pro mě bylo ukončení exkurze táborákem, při němž se vykládalo, zpívaly se lidové písničky a opékal se beran.

A pak přišel rok 1946, kdy jsem se stala řádnou posluchačkou Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. V této době můj obdiv a úcta k panu profesorovi rostla den ze dne. Nemohla jsem pochopit, jak pan profesor může být špičkovou kapacitou nejen v mechorostech a vyšších rostlinách, ale i ve fytogeografickém hodnocení druhů, kterým doplňoval své floristicky zaměřené práce, viz např. jeho dílo *Květena Hané z r. 1928*.

— Četné exkurze, kterých jsem měla možnost se zúčastnit, prozradily široký okruh zájmů pana profesora. Nezapomenutelná v tomto směru byla tzv. velká exkurze do jižních Čech, kde jsme nejen studovali raše-